

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2017, č. j. 46 A 30/2015 - 66,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 5. 1. 2017, č. j. 46 A 30/2015 - 66, zamítl žalobcovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2015, č. j. 044879/2015/KUSK, SZ 021604/2015/KUSK REG/AB.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 12. 1. 2017 kasační stížnost. S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále „zákon o soudních poplatcích“)].

[3] Stěžovatel byl usnesením krajského soudu ze dne 3. 5. 2016, č. j. 46 A 30/2015 - 29, částečně osvobozen od soudních poplatků, a to v rozsahu 90 %. Ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. V kasační stížnosti stěžovatel zároveň opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků. K opakovaným žádostem o osvobození od soudního poplatku Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65, že „o podané žádosti o osvobození od soudního poplatku musí být rozhodnuto dříve, než soud pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo však má své výjimky, neboť jeho mechanické uplatňování by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodnutí o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení.“

[4] Nejvyšší správní soud proto stěžovateli zaslal formulář *Potvrzení osobních, majetkových a výdělkových poměrů*. Stěžovatel nicméně ve formuláři doručeném soudu dne 9. 2. 2017 neuvedl žádné skutečnosti, které krajský soud při rozhodování o osvobození od soudních poplatků nezohlednil a které by svědčily o změně jeho poměrů. Nejvyšší správní soud proto v souladu

s judikaturou opakovaně nerozhodoval o osvobození od soudních poplatků a vyzval stěžovatele usnesením ze dne 13. 2. 2017, č. j. 7 As 21/2017 - 19, k zaplacení soudního poplatku ve výši 500 Kč ve lhůtě jednoho týdne ode dne doručení tohoto usnesení a podle § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích jej poučil o tom, že nebude-li poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o návrhu zastaví.

[5] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 2. 2016 (viz doručka na č. l. 19 spisu Nejvyššího správního soudu). Stěžovatel však soudní poplatek za kasační stížnost dosud nezaplatil. Dne 27. 2. 2017 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno stěžovatelovo podání, v němž opakovaně žádá o osvobození od soudního poplatku ve výši 500 Kč. V podání nicméně opět uvedl pouze to, že jeho měsíční příjem činí 3 100 Kč, a žádné nové rozhodné skutečnosti, které se v předchozích žádostech nevyskytovaly, neuvedl, ačkoliv z předcházejícího usnesení věděl, že takové skutečnosti uvést musí. Nejvyšší správní soud proto ani o této opakované žádosti nerozhodoval.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[7] Protože stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost dosud nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení.

[8] Vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 2. března 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu